

Datum: 08.06.2018

Medij: Politika

Rubrika: Sinoć u Beogradu

Autori: B. Angelovski

Teme: Etnografski muzej Srbije

Naslov: Srpski junaci oživeli u Etnografskom muzeju

Napomena:

Površina: 272

Tiraž: 35000

Strana: 16

Српски јунаци оживели у Етнографском музеју

Марко Краљевић и његов верни саборац ат Шарац, Баш Челик, Вила Равијојла, Цар Змајски Ала с девет глава... оживели су синоћ на поставци уприличеној у Атријуму Етнографског музеја. Изложеним позоришним луткама митских јунака из српске народне традиције и фолклора помоћу препознатљивих цитата живот су удахнули студенти Учитељског факултета у Београду.

Посетиоци изложбе, љубитељи луткарства и деца, која радост због овог сусрета нису крила, могли су да виде 77 лутака испод и поред којих је стајало четрдесетак студената који су све присутне у Атријуму упознали са називом представе, а потом декламовали омиљени цитат изложених јунака.

ћи самосталан рад са предшколском децом.

Предметни наставник Ана Миловановић која студенте води кроз овај целокупан процес наглашава да сви изложени модели имају васпитну улогу, и да на сваком дете може да запази његов карактер, да види да ли је злица или добрица. Она наводи и да је ношња у коју су лутке одевене рађена као да је реч о српским фолклорним луткама а инспирација и за израду гардеробе били су модели који се могу видети на српским средњовековним фрескама.

Изложене позоришне лутке није лако направити, израда је често дуготрајна и за младе ауторе и напорна и фрустрирајућа. Целокупан процес се завршава извођењем кратких

Фото А. Васиљевић

Доцент др Ана Миловановић испред рукотворина својих студената

Позоришне лутке су настале на часовима предмета Драма и покрет за васпитаче кроз који се студенти упознају са луткарском позоришном уметношћу, подстиче се њихов стваралачки рад.

Истовремено будући васпитачи се, радећи на драматизацији, креацији, изради лутке, анимацији, режији, музици и на крају извођењем представе, припремају и оспособљавају за буду-

представа по дечјим клиникама и домовима за незбринуту децу.

Али оног тренутка кад играју за децу, кад виде колико деца желе да се сликају са њима, онда се студенти озаре, и ја са њима, и притом сву мучку забораве – наглашава професорка Миловановић. Њене речи потврђују и две студенткиње друге године, Данијела Радовановић и Ана Сретеновић.

Б. Ангеловски

